1876. VIII. évfolyam. 42. szám. Kedd, február 29.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszini* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „független párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, februàr 29.

Mintha tegnap történt volna, oly élénken van emlékezetünkben azon sötét kép, melyet huszonhét évnyi hosszu idő alatt sem birt emlékünk táblájáról a feledés letörleni. A 48-as időket értjük, melyben a belhoni nemzetiségek, mint megannyi őrült gyermekek gyilkos szándékkal támadtak fel, fekete hálátlansággal azon édes anya ellen, mely őket mint édes gyermekeit, emlőin táplálta és nevelte fel. Fájt ez, kimondhatatlanul a magyar nemzetnek, ha szinte tudta is azt, miszerint e szerencsétlen natiók, nem egyenesen saját rosz vérök izgalmas voltából lépték át a békés polgári lét küszöbét, és vad rohamban siettek a véres tettek mezejére, hanem az akkori, s az állam érdekeit roszul felfogott hatalomnak is jó része volt az egyenetlenkedések szitásában. Azonban a mindig nagy és nemes lelkétől vezérelt magyar nemzet, melynek vitéz gyermekei önként, bámulatos elszántsággal omlottak a megtámadott hon védelmére, nem folytattak irtó háborut, mint más nemzetek tették volna, s nem szedték kardjuk élére és szuronyaik hegyére a hütleneket, hanem forditották inkább vitéz bátorságokat az egyenruhás, zsoldos hadak ezrei ellen. Az irgalmas elbánás a magyarok részéről, az oláh és szláv elem miveletlen s ennélfogva értetlen voltával indokoltatott.

Volt azonban az erdélyi részeken egy 180 ezer lélekre menő nép faj, mely a miveletlenség védő pokróczával nem takaróztathatott, mert átalában azon szinvonalán állott az azon időbeli miveltségnek melyen a birodalom törzslakói, az ország anya népe állott. A szász népet értjük, mely a 48-as években nem késett legnagyobb áldozatait meghozni, minden ellenségnek, mely a magyar nemzet elpusztitására egymással szövetkezett.

A ki azon időben a méltó bosszu tüzétől lángoló magyar hadak szellemét közelről ismeré, jól tudja, hogy akkor, midőn a nagy, lusta bocskoros oláh tömeg mellett harczias indulatát fékezve, puskalövés nélkül eltudott vonulni, — ugyanakkor egy szász tömeggeli találkozás esetén, még talán hirmondó se hagyatott volna e circumspectus óltott lábu fekélyekből, kik a hazának testére oda nőve látszottak lenni. De hát drága volt bőrük és sokkal féltettebb, minthogy a Honfét szuronyok hegyeivel érintkezésbe engedték volna jőni, hosszu, gyors lábaik segedelmével, mindig idejében eltudtak tünni az események szinteréről. De hát, ha mellőzzük is a csatás körülményeket, ha vissza térünk azon időszakra, midőn királyaink helyet és földet adtak hazánkban e népnek, bátran kitelhet mondani, hogy kezdve a legrégibb időktől, soha egy mozzanattal sem birta e hütlen, hálátlan nép, a vendégszerető magyar iránti vonzalmának legcsekélyebb jelét sem kimutatni, hanem szüntelenül, és időről-időre ellenséges elemet képezett a magyar államban. A fejedelmek korában Erdélyben, mindig szövetségesei voltak minden idegen betörőnek, mely az önálló Erdélynek, mint a magyar szabadság védbástyájának lerombolását czélozta. Nyiltan és leplezetlenül támogatták az osztrák kormány németesitő politikáját. Részint saját lapjaikban, részint a külföldi lapokan, szakadatlan és rendszeres gyalázó értekezéseket közlöttek a magyar nemzet ellen.

És mindezek daczára csudálatraméltó türelem- és nagy lelküséggel ápolgattuk, dédelgettük e parányi népet, — mely azért nekünk örökké romlásunkra tört, különös kedvezményekben részesitettük, más, náloknál százszorta jobb polgárok rovására. A jobb sorsra érdemes, hü székelyek, a magyar nemzetnek e harczias bátor fiai hol állanának most, ha édes anyjuk által, a gonosz százszokához hasonló kedvezményekben részesittettek volna? S a vad állatoktól csak beszélő tehetségök által különböző oláhok, hegyi móczok, mennyire középkori szomoru állapotban vergődnek mai napság is?

Midőn a 48-diki katasztrófa reánk nézve oly gyászosan végződött, a honvéd fegyverek elől világgá futott szász atyafiak, nagy sietséggel haza tértek 1852-ben, felfujt pulyka arczczal, nem kevesebbet kérelmeztek Bécsben, minthogy Erdély szakasztassék el Magyarországtól és legyen osztrák provinczává „Markgrafschaft“ néven. De ki győzné elő számlálni azon visszaélést, törvények kijátszását és általuk a magyar haza ellen folytonosan intézett támadásoknak lánczolatát, miket a jó urak még ma is bátrak elkövetni ugy a sajtó utján mint a képviselőházban?

Soha bizony! Mióta el van törölve a nemesség, sehol uralkodó kaszt többé nem létezik a hazában. Még is a szászok 180 ezernyi népe 11 törvényhozósággal bir mostanig, s a városi szervezet folytán ezekben a nem szász pór nép jobbágyi állapotra van kárhoztatva, egyedül a szász nép élvezvén a közvagyont, közhivatalokat és minden befolyást. Ezen kárhozatos és tarthatatlan helyzet következtén, nem sokára be fog következni a szászlakta vidék Olt és Küküllő völgyének rendezése. Addig is azonban, mig ez megtörténnék, Tisza Kálmán a királyföldről és a szászegyetem rendezéséről, egyetemi vagyonról, nagy fontosságu törvényjavaslatot mutatott be a képviselőháznak.

Midőn azonban e nagy fontosságu eseményt elismeréssel jeleznők, szabadságot veszünk magunknak, felhivni a kormány figyelmét arra, hogy a meghozandó országos törvények a szász földön különös szigorral vétessenek alkalmazásba. Gondja legyen reá különösen, hogy a szászok kiváltságos uralom alatt anyagilag kiszivattyuzott és szellemileg végkép elhanyagolt nép, a szászok összegyüjtött millióiból nyerjen időről időre kárpótlást mindkét tekintetben.

El lehet reá készülve a kormány, hogy ezek az elkényeztetett urak, mindent mernek eleintén a törvény kijátszására megkisérleni, de ha lesz a kormányban elegendő erély és akarat, kemény megsuhogtatni felettök a kormány pálczáját, — ki fognak békülni a körülményekkel, engedelmeskednek és ha egyéb nem, a félelem olyan hasznos polgárokká varázsolja őket, a minőket csak kivánni jogositva vagyunk. Sőt szigoru megtartatása az utólsó betüjeig a törvényeknek, szerény véleményünk szerint, még talán a multak hibáinak, illetőleg büneinek helyrehozását is eredményezné. Ellenkező esetben a szászok lesznek azok, a kik az irott malasztként figuráló törvényeket lábaik alá terelve, felettük homéri kaczajban törnek ki. — Szigoru végrehajtás a kormány részéről szerzi meg számára szerintünk az országos éljent.

Tiszay Dániel.

— **A tiszavidéki** vaspályáról bécsi lapokban felmerült azon hireket, melyek szerint a kormány e vasut megvétele czéljából nagyszámu részvényeket vásároltatott volna, a „B. C.“ illetékes helyről nyert meghatalmazás folytán alaptalannak jelenti ki.

— **A déli vasut** ügyében egy Bécsből jött értesités szerint az olasz és osztrák-magyar vonalak elválasztását illetőleg, a szerződési tervezet vasárnap aláiratott. — A bázeli egyezmény némi módositással elfogadtatott. A szerződés tegnap terjesztetett Párisban a közgyülés elé, de csak akkor lép életbe, ha az érdekelt három törvényhozás jóváhagyja.

— **Miniszteriumtanács** tartatott tegnapelőtt, melyben az ország árviz által sujtott vidékeinek segélyezése s a bécsi alkudozások időpontja képezték a tanácskozás tárgyát.

Debreczen, február 27.

A franczia nemzet, mely a szabadságnak, az emberiség nagy eszméinek mindenha előharczosa, többször pedig megteremtője vala, alig másfél hó alatt két izben adott kifejezést annak, hogy az egyeduralom eszméinek, legyen bár az királyság, vagy császárság, többé, legalább hosszu időre, nem barátja.

Megmutatta ezt először a senatorok választásáról, kik között a republikánusok oly absolut többséget képeznek, mely ellen az egymással ellenérdekü monarchikus pártok nemcsak egyenkint, de még egyesülve sem müködhetnek sikerrel. Az eddig még meg nem választott 4 senátoron kivül 299 senator között ugyanis 148 republikanus és 24 alkotmányhü, tehát 162, kik a jelen alkotmányt, köztársaságot fentartandják.

Még határozottabb a köztársaság győzelme a képviselőválasztásokról.

Az 534 tagból álló házban ugyanis az eddig megválasztott 499 képviselő közül 275 republicanus, s miután a háznak fele 267 szóból áll, már idáig is absolut többséggel rendelkezik a köztársasági párt.

E szám még növekedni fog a hátralevő választásokból, melyek minden valószinüség szerint nagyobb előnyére lesznek a republikánusoknak, mint a monarchikus pártoknak.

A legitimisták és orleánisták (királypártiak) tökéletesen tönkre jutottak. Ha eddig lehetett hinni és reméleni a királyság visszaállitását Francziaországban, most már, a febr. 20-ki választások eredménye e hittel, a reményt végkép eltemette. A franczia royalisták kivesznek; most köztársaság van Francziaországban, melyet ha más kormányforma vált fel, ugy nem a királyság, hanem csak császárság lehet.

Csufabb bukást nem ért s nem érdemelt párt, mint a minőt az orleánisták szenvedtek. Ők, kik öt éven át többséggel birtak a nemzetgyülésben, s Thierst megbuktatva, birták a kormányt még pár nap előtt, most alig vannak huszan. Méltó büntetése ez a sorsnak, mely az orleánistákat sujtá.

De nem is érdemelt más sorsot azon párt, melynek jelleme mindenkor a politikai jellemtelenség és a lehetetlenség volt. Ha a bonapartismus ellen kellett küzdeniök, a republikánusoknak szinleltek barátságot, ezek ellen viszont a bonapártistákkal szövetkeztek, kijátszva mindeniket, egyiket a másik segélyével és végre kijátszatva önmagokat a franczia nemzet által, melylyel oly sokszor üztek játékot. Minden ellene fordult e képmutató pártnak s megbuktatták előbb a senatusi választásoknál, melynek 300 tagja közt irmagul van 26 emberök, mig a képviselőválasztásoknál a szavazó nemzet is kimondta rájok az itéletet.

Hasonló sorsban részesitette a nemzet a kormány férfiait, kik az egyetlen Dufeaure kivételével, minduyájan megbuktak.

A legérzékenyebb vereség érte Buffet belügyért, az európai kormányférfiak leggyülöletesbikét és legreactionariusabbját, ki négy kerületben lépett fel és mind a négy helyen megbukott, mind a négy kerület köztársasági képviselőket választván. Hatalmas leczke azon vakmerő nyomorult politikának, melynek legfőbb képviselője Buffet.

E férfiu különben nem most bukott először, s a politikáját kárheztató itélet most csak — a végső forumon erősittetett meg mintegy.

Itélete kimondatott először, midőn a nemzetgyülés által választott senatorok közé akart bejutni, s másodszor, midőn a nemzet által másodfokulag eszközlött senatorválasztások után akart volna mandatumra szert tenni. — Mind a kétszer kudarczot vallott.

Az uj franczia nemzetgyülésben most már az eddig sok párt helyett legfölebb háromról lehet szó. A többségben levő köztársasági párt, melynek feje Thiers 71 konservativ köztársaságival, és a genialis Gambetta 187 szabadelvü köztársasági képviselővel; a másik a leendő ellenzék a jobboldal, mely a legitimisták, orleanisták és bonapartistákból áll, s mindössze alig számlál 120 tagot, melynek fele bonapartista, a harmadik a radikális köztársasági, vagy is inkább communista oppositió, Naquet-vel élén, 19 tagot számlál.

Egészben tekintve a franczia választásokat, Buffet kormánya és vele együtt Mac-Mahon nagymérvü vereséget szenvedtek, mig másfelől Thiers és Gambetta pártjának többségre jutásával a köztársaság s evvel együtt a közel jövőre az európai béke is biztositva van, mert a köztársasági párt uralmának életfeltétele a béke fentartása.

A bonapartisták, kik előre hirdették győzelmeiket, törpe kissebbségben maradtak. Hóditottak ugyan, de reményük megvalósulása, hogy a Napoleonidákat visszahelyezzék a tuilleriákba, ha nem is örökre, de hosszu időre meg van akadályozva.

Ma respublica van, melynek hivei és legbuzgóbb védői Párissal együtt minden nagyobb városok. Párisnak ellenére s nélküle nem lehet restauratió Francziaországban; mig ott nem lesz divat a IV. Napoleon, addig a Tuilleriákban sem nyilik meg a trónterem herczegek, grófok, roszakarok és marschallok fogadására.

Európa nemzetei és fejedelmei nyugodtan tekintenek a franczia köztársaságra, mely annyi küzdelem után végre a szabadság utján regenerálhatja magát.

És az európai fejedelmek nem félnek többé tőle, nyugodtan nézik a köztársaságot, mely ellen alig félszázad előtt élethalál harczot vivtak. Egyetlen koronás főnek sem jut eszébe félre tekinteni rá, amiért nem „Isten kegyelméből“ fogja vezetni ügyeit.

A köztársaság nem rém többé, mely ellen „szent szövetség“-et kell alkotni, de ép oly jogosult kormányforma, mint bármelyik.

Üdvözöljük a franczia köztársaságot, mely többé nem a mindent felforgató párturalmat jelenti, de a békességet, a rend uralmát s szivünk minden izéből kivánjuk: éljen a franczia köztársaság.

— ***A magyar fővárosból.*** **Az árvizkárosultak** javára király ő felsége előlegesen 15,000 frtot adott, mely összegből ő felsége legmagasabb meghagyása szerint 6000 frt a budapesti árvizkárosultak segélyezésére fordittatik. **Egy fiatal** 18 éves leány megőrült, mivel egy mérnök nem tartotta meg házassági igéretét, mit neki technikus korában tett. **Az irók** és müvészek társasága Szana Tamás szerkesztésével évkönyvet ad ki. **Az izraelita** nőegyesület naponként 200 adag ételt ajánlott fel népkonyhájából a károsultaknak öt napig. **Posner K. Lajosnak** — ki ja a „N. H.“ — e hó 27-én d. u. összes érdemjeleit ellopták tokostól együtt.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Rév-Komárom, febr. 23. d. u. 2 órakor.

A vizár 20 láb 11 vonal, midőn e sorokat irom. A vágdunától szét tekintve, a ki eddig tengert nem látott, azt onnan alkalma van láthatni, mert a merre csak az emberi látmüszer elhatolhat, mindenfele csak vizzel boritott vidéket szemlélhet. A vizhullámból egyes falvaknak csak házaik tetejei látszanak ki, mint apró szigetecskék. A komáromi nép, a kinek módjában volt, és rokonnal birt a vidéken, sietett menekülésökre dereglyét küldeni, hogy légalább a legszükségesebbet, életét megmentse. — Azt beszélik a megmenekültek, hogy a vájogból épült házak, már az áradat áldozatai lőnek. A távolabb vidékről, a közlekedés megszünte folytán biztos hirt mondani nem tudtak, csak annyit jeleznek, hogy a legszomorubb körülmények közt lehetnek, a menynyiben menekvés nem igen van számukra. — Viztől elborittottaknak következő helységeket mondták: sándori puszta, álomszegi puszta, sz.-péteri, Martos, kurtakeszi, Izsa, Hetény, Himü, Ó-Szőny stb. Részletes tudósításhoz jutni nem lehet, mert sem oda nem megy senki, sem pedig onnan nem jöhet, mert sem csolnak, — sem dereglyével nem rendelkeznek, megyeirendeleteknek még eddig semmi nyoma sem látszik, hogy megmentésükre valami tétetett volna. — Az a hir, hogy a kormány 8 gőzösért kérvényezett volna Bécsbe, hogy e szerencsétleneknek segélyt nyujtsanak, de még ez csak hir ez ideig.

Folyó hó 20-tól mindig felfele folyt a vágduna, hátán ragadva mindenféle fanemüeket. Hát a roppant vetéstáblák, melyek beiszapolva lesznek, és fosztják meg a szegény szánalomra méltó népséget minden jövőbe vetett reményétől?! kik már az ár előtt is nyomorral küzdöttek, most pedig végsőt lehelve, tökéletesen adóképtelenné lesznek, és a végső inség karjaiba önhibájuk nélkül lettek dobatva.

A nagy erővel rohanó áradat egy zsilipet is el rontott. Egy verknek öt ablakján oly nagy mértékben tódult befelé, hogy a bomba térséget egészen ellepte. Az izráelitáktól, kik ügyes számitók — hallottam, hogy az Óvárban csak élelmiszerek — és munitiókban 200,000 forint kárt tett a viz. Hát az épületekben és az előttem ismeretlen tárgyakban tett kár mennyi lehet? A Csillag sánczokból a katonák a Monostorra huzódtak, mert onnan kiöntötte őket a viz, ott is igen nagy a kár.

A komáromi lakosok a dunasorról majd mind kiköltöztek, s szállást fogadtak ott, hol még lakható szobát lehet kapni, mert a gyengébb épületü boltok és házak kezdnek repedezni, és félnek a beomlás veszélyétől.

A városnak is bizonyosan egy pár százezer frt kárt csinált, mert csak a hidak helyreállitása temérdekbe fog kerülni, mikor egy szál veresfenyő ára 160—180 frt o. é. pedig szegény városunk ezen ujabb kiadásokon kivül is tul van terhelve adósságokkal. És ez nem csuda. Mert hiszen Magyarországon talán egy város sem szenvedett annyit, mint Komárom, és ez áldozatok nagyon sokszor a közös haza érdekében történtek, s ez okért nagyban megérdemelné a gyámolitást a nemzettől. De hogy állitásom némileg igazolva legyen, im itt áll egy kis statisztikai kimutatás:

Az 1848-ik évben a tüz áldozatául esett 389 számjegyes ház, 5 templom, megye- s városház, sópáholy, kisdunai hid, 19 kereskedő hajó, 256 öl tüzifa. Az épületek helyreállitására a város az akkori magyar kormánytól felkölcsönzött háromszázezer frtot 1 és 2-ős kereskedelmi bankjegyekben, tiz évi törlesztésre.

1849-ben a város 7 hétig 24, 30, és 60 fontosokkal ostromoltatott, a golyók, bombák ezrei czikáztak a város felett, mely miatt számtalan ház ment tönkre.

Később Ujházi 200,000 frtnyi kölcsönre kényszeritě a várost, melyet az ki is fizetett az államnak.

Továbbá a Puszta-harkályon a vár capitulatió 9 pontjai alá iratván, e pontokban a városi lakosságra legnevezetesebb az, hogy az Ujházi által itt kibocsátott utalványok beváltására 500,008 frt ajánltatván, minden 100 frt után 50 frt fizettetett.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Büntügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Második rész: **Julia.**

XI.

Talán bámulatra ragadhatna valakit, hogy szemben egy ily ténynyel oly nyugodt tudtam lenni és annak jelentő volta és következményei felett oly keveset gondolkoztam. — Korábban csodálkoztam rajta, hogy más emberek oly higgadtan szivarozni tudnak és nem szédülnek tőle, mióta azonban magam is szivarozok, nem csudálkozom többé. Minden a megszokástól van. Természetesen vannak emberek, kik bizonyos dolgokat sohasem képesek megszokni — de a legtöbb mindenbe beletalálja magát és pedig nagyon is hamar. Kezdetben, midőn e terv gondolata agyamban megvillant és még azután kéthónapig, mig t. i. határozattá nem érlelődött a legnagyobb mérvben gyötörtettem általa, de már R-ben történt első megjelenésem után a tett oly szükségképeninek tünt fel előttem, miszerint nem tudtam leküzdeni azon gondolatot, hogy mindez egy felsőbb elhatározás müve volna és az én akaratom erre legkissebb befolyással sincs. Kezdetben még helylyel közzel megszállt a tettőli iszonyu érzet, főkép ha annak minden részleteit egybeállitva magam elé festettem, de a gondolat, hogy nem volnék egyedül, erőt kölcsönzött. Pál oldalam mellett állt és a siker iránt oly biztos volt, hogy e tekintetben nekem sem voltak kételyeim. — Szégyenletem meg kell vallanom, hogy minden egyébb semmi aggodalmat nem okozott nálam.

Igen erős volt idegrendszerem. Az én hibám-e az — gondolám — ha az ügy másként nem vihető ki és végre is mit veszt ő, ha két vagy három évvel előbb meghal.

Eszembe sem jut, hogy magamat igazolni akarjam. Csak azt nyilvánitom ki, mit akkor éreztem... lett volna csak más akkori érzületem, a tettet nem tudtam volna végrehajtani. Nem vagyok sem ideggyenge sem érzékeny s nem szoktam elhatározásom felett soká gondolkozni. Később támadtak némi aggályaim, de most korán volna még azokról beszélnem; visszatérek tehát elbeszélésemhez.

Első utazásom után három hétig vártunk Olga levelére. Ekkor megjött a várt levél, mely épen azt tartalmazta, mire szükségünk volt: lelkiállapotának tulzott rajzolatát, a vallomást, hogy az élet terhére van, végre egy roszul palástolt fenyegetést, melyszerint ezen gyötrelmi állapotnak öngyilkosság által vetne véget.

A levél ránk nézve már nem lehetett volna jobb, ha magunk szerkesztettük volna is. Olga épen kezünkre dolgozott. Még csak az volt részünkről hátra, hogy őt kecsegtető biztatásokkal hitegessük, mit Pál válaszában meg is tett. Aggódónak szinlelte magát, játszotta az ártatlant s ugy tett, mintha nem tudná, hogy mit kelljen mondania, hogy őt szándékától visszatartsa — ez volt utólsó védelmi lépésünk és mondhatni, hogy igen jó szolgálatot tett nekünk.

XII.

Egy nappal később utaztam el, mint azt elhatároztuk, azaz november másodikán hagytam el Pétervárt, mert elseje hétfőre esett és féltünk e rosz előjelentéstől.

Ezuttal nem kerestem külön coupét, mert tapasztalatból tudtam, hogy ily módon több figyelmet ébreszt az ember, mint mennyit kikerül. Szerencsémre nem találkoztam ismerősökkel. Utközben meglehetős nyugodt voltam és igyekeztem oly keveset, mint csak lehet — gondolkozni, de ennek daczára is majd semmit sem ettem és nem tudtam aludni.

Szerdán november 3-án este hét órakor értem R-be, ugyanazon vendéglőbe szálltam, melybe első alkalommal, ugyanazon fiut küldtem Olgához, de ezuttal — levél nélkül.

Számitásom helyes volt. Az anya látogatóban volt s követem egyedül találta Olgát.

Ő azonnal hozzám sietett; tulboldog volt s igen izgatott az örömtől. Csak, midőn kijelentettem, hogy holnapig nem maradhatok — fogott majdnem a siráshoz.

— Ah, hogy lehetne az, az lehetetlen — ismétlé szemrehányólag — alig van időm, hogy önt lássam, mert ma nem maradhatok soká. Mama tiz óra felé visszatér és akkor honn kell lennem. Nem, kedves barátnőm, nem szabad önnek elutaznia. Szerezzen nekem örömet, maradjon! Csak egy napot áldozzon értem.

— Valóban nem tehetem kedvesem.

— Ah, istenem, miért intézkedett oly roszul!

— Nem tehetek róla — mondám. — Viszonyaim rendelik igy. Azon gondolkozom, kedves Feodorowna Olga, hogy tán lehető volna önnek később, még egyszer eljönni hozzám, t. i. ha mamája lenyugodott. Korán fekszik ő?

— Igen, meglehetős korán.

— Mikor körülbelől?

— Fél tizenegykor.

— És a többi házbeliek?

— Az egész ház egyszerre nyugszik le.

— Tudja mit — mondám rövid gondolkozás után — ha mindnyájan lefeküsznek, elmegyek én önhöz. Ön, maga bocsáthat engem. Ily módon két sőt fél három óráig lesz időnk beszélgetni. Azután pedig kimegyek egyenesen az önök házától a vaspálya állomásra. — Mit szól hozzá?

Ötletem rendkivül megörvendeztető és válasz helyett nyakamba vetette magát. De ölelése nem jól esett. Hirtelen eszembe jutott, hogy sorsa felett határozva van és hogy ama meleg élőlény, melyet karjaim közt tartottam, csak az életnek látszatával bir még, valósággal pedig egyik lábával a sirban állott és bizonyos volt, hogy nem később, mint reggel a koporsóban fog feküdni. Megborsództam a gondolattól és teljes lelkemből kivántam, hogy mihamarább bevégződnék minden.

— Ma, miuden áron ma! — gondolám — különben az éj folyamában bátorságomat veszthetném!

(Folyt. köv.)

Beadatott elégetés végett egy millió 500,000 frt magyar bankjegy. Ezek közül az érc alappal biró 1 és 2-ós bankjegyekben 79,887 frt, de a melyekért nem kapott Komárom semmi kárpótlást. — Kossuthjegyekben 135,568 frt 52½ kr. — A megyei közpénztárból 30,952 frt és 29 kr. És igy összesen csupa közpénztári pénz 166,521 frt 21½ kr adatott be.

1850-ben febr. 12-én a hirteleni viz kiáradásnak 400 lett áldozatává. Na de e lap szük keretébe be se volna illeszthető az a roppant csapás, a mely Komáromot időről-időre sujtotta. Erre nézve részletes felvilágositást lehet meriteni Böti László „Komáromi romemlékeiből."

Csakugyan érkezett aztán 24-kén este 6 órakor Bécsből egy gőzhajó, hozván csolnokokat és 200 ács katonát a nép segitségére.

A Csalóköz vidéke, miután megtelt mindenütt vizzel, megfordult csendesen a kisduna és komoly méltósággal a nagyba kezd hömpölygeni.

Ma, 25-én reggel ismét egy hajó érkezett, s igy a kettő könyöradományokkal megrakodva, délelőtt 11 órakor indult faluról-falura — a szegény szerencsétlenek éhségén legalább némileg enyhiteni.

A városban repedeznek, dőlnek egymásra a házak. A tüzoltók ugyan szivattyuzzák a pinczékből a vizet, de minden órára 5 frtot kellvén fizetni, a pénz nem léte, a szegénység nem engedvén sokaknak, jelzett segedelemhez fordulni, háza összerogyik elpusztul.

Veress Benő, a tüzoltó főparancsnok, tegnap indult egy ladikon a vidéki szerencsétlenségek megszemlélésére. Mesés dolgokat beszélnek a viz okozta károk felől, melyek több ember áldozatot is kivántak.

A mint soraimat bezárom reggel 10 órakor, a napfény elborul és a hó nagy és sürü pelyhekben kezd alá hullani.

Segélyt uraim! rögtön segélyt nyujtsatok e vidék számára, mert máskép szörnyen kiveszi áldozatait a szerencsétlenekből, az áldáz elem okozta csapás.

G. S.

— *Vidéki hirek.* **Csökmő** községe a Berettyó kiáradása folytán a határos községekkel együtt komoly veszélyben forog. **Gyulán** egy nőcseléd ujdonszült gyermekét elevenen temette egy rakás homokba. A bünös anya ellen megindittatott a fenyitő vizsgálat. **Szatmáron** a Szamos veszélyesen árad. **Zomborban** egy német 40 bolhát mutogat, melyek a fuvola hangjára négyest táncolnak. **Zámolyon** a lefolyt farsangon két házasság köttetett, az egyik egy 60 éves férfiu és egy 70 éves nő, a másik egy 68 éves férfiu és egy 69 éves nő között. Amint ebből látszik Karneval herczeg ő magassága az idén „Dorottyákat" is részeltetett kegyében. **N. Váradon** két üveges tót atyafi bepálinkázván, fényes délután összekaptak, s egymás ütlegelése közben minden üvegkészletüket összetörték.

Külföld

— **A külpolitikai élet** folyton igen éleük maradt a mult héten. A török kormány a lázadás lecsendesitésére megtevé az intézkedéseket. Kegyelmet biztositott a szultán mindazoknak, kik négy hét alatt önként visszatérnek a törvény utjára. De minthogy a háboru számtalan helységet elpusztitott s a lakosság, ha leteszi a fegyvert, csaknem az éhenhalás veszélyének van kitéve, a porta egyszersmind az anyagi nyomor enyhitésére is igen terjedelmes rendszabályokat helyezett kilátásba.

— **A franczia nemzet** vasárnap, február 20-án választá meg ujra képviselő kamráját. A nép kérlelhetlenül pálczát tört mindenféle monarchikus fordulat fölött. A bonapartisták kivételével a monarchikus irány hivei közül végtelenül törpe kisebbség jutott az uj kamarába. Ily eredmény folytán, mely első sorban Buffet miniszterelnök személye ellen irányult, ki négy választókerületben bukott meg, természetesen bekövetkezett a minisztervélság. Buffet visszalépett s helyét Duffaure igazságügyi miniszter foglalta el.

— **A karlista lázadás** e héten teljesen levereteti s maga Don Carlos felhatalmazta a fegyverletételre hiveit, kiknek száma roppantul megfogyott. Már szombaton egy hete minden fontosabb város a királyi csapatok kezébe került, melyek roppant erélylyel folytatták az üldözést. Véres harczok vivattak egész héten; a lázadók körül folyton szükeretre szorult a vasőv, mely körülfogta őket. A franczia földre menekülők számát naponkint ötszázra teszik. Egyszóval Don Carlos utolsó 24,000 embere bomlásnak indult, s azóta valószinüleg ő is abbanhagyta a czéltalan vérontást, mely négy éven át folyt.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— A képviselőház ülése febr. 23-án. —

A ház mai ülésén Tisza miniszterelnök előterjeszti a királyföldről, továbbá a szász egyetem rendezéséről és a szászegyetemnek, valamint az u. n. hét biráknak vagyonáról szóló törvényjavaslatot.

Napirenden következett a közadók kezeléséről szóló trvjavaslat tárgyalása.

A 84. §. Széll p. ü. miniszter azon módositványával fogadtatott el, hogy az adófelügyelők intézménye a társországokban is behozassék. Ezzel a javaslat tárgyalása befejeztetvén, tárgyalás alá vétetett és elfogadtatott a sveiczi köztársasággal a letelepedésről kötött szerződés, majd a közegészségügyi trvjavaslat került tárgyalásra, melynek általánosságban történt elfogadása után, a részletes tárgyalás is megkezdetett.

A ház ez ülése kevéssé volt látogatott; a képviselők nagyobb része az árvizet nézte.

— Febr. 24. —

A képviselőház mai ülésén a közegészségről szóló törvényjavaslat harmadszozi felolvasása után Tisza miniszterelnök válnszolt Helfy és Simonyi interpellatióira. Tisza Kálmán beszédében hiányzik az őszinteség, mert még csak annyit sem mert kimondani, hogy a kormánynak szándéka van az önálló, független nemzeti jegybankot felállitani. Helfy Ignácz válaszolva Tiszának, kiemelte jeles beszédében, miszerint ő nem a részleteket kéri, hanem csak arra kiván határozott felvilágositást, vajon van-e szándéka a kormánynak a független jegybankot felállitani? Tisza Kálmán azonban a „részleteken" lovagolt, és lovagolt azon, hogy „itt a kormánynak nyilatkozni nem szabad." Ehhez hasonló volt Simonyinak adott válasza is, egy szóval sem mondott többet mint Madarásznak. A vámügy állása homályos, hanem annyi világosságot még is vetett Tisza mai beszédében az alkudozásokra, hogy kimondotta, miszerint ne ámitsa senki magát azzal, hogy a vámjövedelemből, legyen az közös vagy külön vámterület, az ország deficzitje fedezhető. A mi csak azt bizonyitja, hogy az alkudozások igen roszul mennek, és a nemzetet előre el akarja készíteni arra, hogy a leendő közös vámterületből jövedelmet ne várjon. De bizonyitja egyuttal azt is, hogy a deficzit, daczára annak, hogy Széll Kálmán csak 8 millió deficzitről beszélt váratlan nagy lesz. Tisza beszédét saját pártja is a legnagyobb hidegség is visszatetszéssel fogadta, mily ujabb jele a kormány tehetetlen s a nemzet érdekeit mellőző politikájának.

Szinészet.

Hétfőn február 28-án adatott: Farsangi iskola a nagy világban; vig szinmü 4 felv. Irta Vahot Imre.

E jó irányu régi darab, mely a divat ostorozására iratott, s hajdanta a fővárosban nagy tetszés közt adatott, most is, minden esztendőben, a farsangi idényben szinre kerül egyszer. Azoknak az eredeti magyar alakoknak látása jó hatást gyakorolt reánk ma is, azonban jóval tulszárnyaló már a mai korban a divat, semhogy az ilyen gyönge satyrizálás azon valamit köszörülhetne. Nem is fej, ha chignon nincs rajta, nem is arcz, ha nem piros; nem azt a pirt értjük, melyet a bensö tüz festeni szokott, oh nem — hanem . . . stb. Vahot Imre megirhatta volna „Farsangi iskoláját" második nagyon bővitett kiadásban.

Siposné játszotta Veronkát a fogadott leányt, ki a midőn az egyszerü falusi életből a nagyvilág zajába ment, nem az volt a ki volt, már nem kedves neki a régi kedves, grófok és bárók körében, azok karjain lebegve feled mindent a mi volt s a mi leend — egészen, a kiábrándulás rideg órájáig, mikor aztán a felébredés oly rosszul esik. Ámde a közönség sokkal jobban ismeri a mesét, semhogy azzal bővebben foglalkoznunk kellene. Megemlitjük csupán a szereplőket, s ezek közt első sorban Siposnét, ki leghelyesebben személyesité Veronkát. Takács a táblabirót, ennek nejét Fehérvárinét adta, mindketten kielégitőleg. Abonyi Zarándi Bélája szintén jó volt, valamint Balázsi és Németh helyesen alakitottak. Közönség közép számmal, előadás vége fél tiz után.

UJDONSÁGOK.

* **Az árviz**, mely Budapesten is, de különösen a Duna vidékén oly óriási pusztitásokat vitt végbe, istennek hála, a fővárost már nem fenyegeti oly nagy mérvben. Számos helységet és falvakat boritott el, semmisitett meg a viz romboló ereje. Főleg Budán nagy a nyomor; ezerekre megy száma az éhezők és hajléktalanoknak, kik minden vagyonuktól megfosztattak. Emberi kötelességünknek ismerjük tehát, hogy gondoljunk az éhezőkre mi, kiket a szerencsétlenség nem ért. Az árviz károsultak javára tehát lapunk ezennel megnyitja a gyüjtést, s a legkisebb adományt is szives köszönettel veszi s nyilvánosan nyugtázza. A begyült összeget időközönkint az árviz bizottságnak küldendjük. Megnyitja az adakozást a „Debreczen" szerkesztősége 2 frttal. Adakozott továbbá t. Nagy Pál főisk. tanár ur 2 drb. 1 frtos tallért. Fogadja az illető a nyomorba jutottak nevében hálás köszönetünket.

* **Hangverseny.** Felette kellemes órákat töltöttek el mindazok, kik a zenede tegnapi házi hangversenyén jelen voltak; e hangverseny annyi élvezetet nyujtott, hogy e tekintetben jóval fölülmulta az előzőket. A legérdekesebben összeállitott pogramm kivitele minden egyes pontjában kitünően sikerült. — Egymásután élvezte a rendkivül nagyszámu intelligens közönség Zivuskáné, Herglotz Erzsike, Leypold Máriánna, Pérchy Ilona és Márton Erzsike urhölgyek kellemes énekeit. A programm legsikerültebb pontja volt Herglotz Erzsike k. a. éneke, kisérve Paksy József ur által zongorán és Szmekál Ilona k. a. által czitherán; e tercett annyira kivivta a közönség tetszését, hogy azt a működőknek ismételni kellett. A közönség nagy része azon hitben volt, hogy a hangversenynek már vége van fél 7-kor eltávozott s ezáltal a concert egyik kiválóbb pontját mulasztotta el, ugyanis Tóth Emil ur a zenede egyik legszorgalmasabb növendéke meglepő ügyességgel játsza el zongorán több magyar népdalt, ki ugyan a még mindig szép számmal ott maradt hallgatóság által zajos tapsokkal s tetszésnyilvánitásokkal lett megjutalmazva.

* **A szinház köréből.** Szinre fog kerülni holnap, márczius 1-sőjén: „A budapesti árviz" szinpadunkon először adandó népszinmü, dalokkal és táncczal, irta Szigligeti. Márczius 2-án: Jótékony czélu előadás leend az árviz által sujtott s inségbe jutott tulszárnyaló már a mai korban a divat, semhogy az ilyen gyönge satyrizálás azon valamit segélyt kiáltók javára. Mely alkalommal a közönség igen kedves és kellemes meglepetésben fog részesülni. Ugyanis derék szinigazgatónk kedves s jótékonyságáról ismert neje, szül: Farkas Irma urhölgy ő nsága a jótékonyczélu kegyelet iránt mint mükedvelő fog fellépni. E jótékonyczélu előadást azt hisszük, felesleges a t. közönség figyelmébe ajánlanunk. A második szinházi álarczosbál ma tartatik.

* **Gyászjelentés.** Jeney István és fia Béla a legmélyebb fájdalommal tudatják szeretett testvére s illetőleg nagybátyjának 4-ed éves orvosnövendék Jeney Ödönnek élte 23-dik évében 14 napi sulyos szenvedés után f. évi február hó 28-ik napján történt csendes kimultát. A boldogultnak földi részei márczius hó 1-sö napján délután három órakor Battyányi-utcza, 2157. számu háznál tartandó rövid gyászszertartás után a czeglédi-utczai sirkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre a boldogultnak rokonai, barátai s általában ösmerősei bánatos szivvel meghivatnak. Debreczen, 1876. febr. 28. Béke lengjen hamvai felett!

* **Meghivás.** A reformátusok főiskolájában nagy hazánkfia Deák Ferencz emlékünnepélye f. é. marcz. 8-ik napján d. e. 10 órakor tartatván meg a főiskolai imateremben: ezen gyászünnepélyre a nagyérdemü városi közönség tisztelettel meghivatik, Debreczen 1876. febr. 26. A főiskolai igazgatóság.

* **Lapunk** tegnapi számában irtuk, hogy Mindszenti Kornélia kisasszony már a tegnapi vonattal érkezik városunkba. Nevezett, mint értesültünk, nehány napra függővé tette szinházunkba, jövetelét, hol a fellépései alkalmával adandó darabok szerepei nagyrészt már kiosztva vannak. Kapcsolatban megemlitjük, hogy szinházunk igazgatósága gondoskodott arról, hogy az operai előadások ujabb érdekességet nyerjenek s e czélból Szalai Anna k. a.-t, ki nem rég Aradon vendégszerepelt s jelenleg Budapesten van, hivta meg, — ki engedve a meghivásnak, már a közel jövőben városunkba jő.

* **Eladó.** Több ezer darabra menő ákácz fa csemete eladó, valamint ház előtti kiültetni való sugár növésü akáczfa szintén eladó. Értekezhetni ez iránt szerkesztőségünkben.

* **KOSSUTH LAJOS** nagy hazánkfia legujabb s rendkivüli fontosságu levele, melyet Deák Ferencz halála alkalmából Helfy Ignácz országgyülési képviselőhöz intézett, szerkesztőségünkben 5 krért folyvást kapható. Vidékre 10 példány 40 kr; 20 példány 70 kr; 50 példány 1 frt 25 krért a dij előleges beküldése mellett szintén kapható. A nagy fontosságu levél helyben a következő helyeken kapható: ifj. Csáthy Károly ur könyvkereskedésében; Telegdi K. Lajos ur könyvkereskedésében; Reiz Dávid ur szivar árudájában. Czeglédutczán: Szücs Antal lottó gyüjtödéjében; Otrokocsi V. János füszerkereskedésében; Steiner Sámuel lottógyüjtödéjében.

Tarkaság.

— **Mustra-szivar.** Régi dolgot mondanánk el, — irja az „E—s" — ha megujitnók kifakadásainkat a magy. kir. trafik szivarok roszasága fölött, a melynek óriási voltáról fájdalom, ugy is személyes tapasztalás utján meg van győződve minden egyes szivarozó, a ki „szegény ördög" létére, vagy merő patriotismusból nem a külföldet gazdagitja elfüstölendő pénzecskéjével, hanem rá szánja magát a hazai gyártmányoknak inquisitionalis vallatásnál is keserübb fogyasztására. Bizony itt „nincs rózsa tövis nélkül", s ha valaki sok közül egy szivart elszihat a nélkül, hogy a finánczok főnökét, a pénzügyminiszter ő excellentiáját „megáldja" és káromkodási mániába essék, — el lehet az készülve arra is, hogy a többi 10-et is a földhöz keli vernie. — No's hát azon alkat-elem arányok megvilágitására, ha vajon egy 6 és fél kros brittanikában hány rész rongy és hány rész dohány vagyon található abban szolgáljanak tudomásul a következők: egy szivart kézbesitettek nekünk szerkesztőségünkben, a melynek bonczolásába bocsátkozni se mertünk a miatt, hogy dicsteljességének egész mivoltában rendeltetése helyére származtathassuk azt. A mint azonban a szivar egyik végének letörése után kivehettük, — annyit következtethettünk, hogy a belsejét képező rongy a szivar egész hosszában végig huzódik. A rongy vastagságára nézve megfelelt a szivar kétharmadának s egy kis bővitéssel használható lett volna akár gyerek nyakkendőnek. Minőségére nézve nem kócz, nem is posztó, nem is selyem, hanem ugy látszik, vastag vászon vala, hihetőleg a csizmában használatni szokott lábbeliek, ha ugyan nem pelenka maradványát képezve. Szeretnők ide rajzoitatni egész hü minőségében a szivar-monstrumok e jellemző példányát, de hát végre is nem az „alak", hanem a „tartalom" ennél az érdekes. Azután meg bizonyitson a példa. Nehogy malicziának vélje a pénzügyminiszter folytonos felszólalásainkat a szivarok roszasága fölött, a melyeket olykor tréfás formában bizony-bizony csak a keserü humor csal ki belőlünk: ennélfogva lapunk szeretett előljáró princzipálisa szépen papirba takarta a rongyból álló dohányszivar szörnyeteget s rendén bepólyázva a képviselőház ülésén jó szivvel és szolgálatkészséggel kedveskedett vele Széll Kálmán pénzügyminiszternek, hogy szijja el, ha megunta az életét. A pénzügyminiszter bizony elrestelte kissé a dolgot, zsebre dugta az infámis szivart, de azért bizonyára ki nem szitta, emléknek se tette el, bár csak ugy „szolgáltak vele."

Szerkesztői nyilt posta.

Kanócznak. Jöni fog. Koppantónak. Közöljük. L. Ö. urnak. Czikkét közöltük, csakhogy nem vette észre. „A nilnisi bene" épen egy hetet késett, sajnáljuk, már nem alkalmi többé. K. J. H.-Böszörmény. Hát az utólsóbb fontos események?! Többrendü vidéki tisztelt levelezőinknek: Álom álom, édes álom, be jó a nappali álom! Sapienti pauca.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

100 évben csak egyszer

van az embernek alkalma arra, hogy egy osztrák sorsjegy kölcsön

utolsó huzásában

melyben minden addig ki nem huzott sorsjegynek nyereménynyel kell kisorsoltatnia, részt vehessen.

Ezen ritka esemény,

mely jelenleg az 1839. évi osztrák Rothschild-féle sorsjegyeknél közel kilátásban van, arra indit bennünket, hogy nehány sorsjegy-társaságot, egyenkint 20 résztvevővel és

20 darab osztrák 1839-dik évi ötöd-Rothschild-sorsjegyre,

melyek közt 4 drb 1875. decz. 1-jén kihuzott sorozat van, és

20 darab magyar kir. dijsorsjegyre

rendezzünk, minden ilyen társaságnak

40 biztos nyereményt

biztositunk, és pedig az 1876. márczius 1-ei nyereményhuzásra **4 nyereményt**, az 1877. szept. 1-ei nyereményhuzásra **10 nyereményt**, és az utolsó nyereményhuzásra teljes **20 nyereményt** és **6 nyereményt** az azonkivül minden játék csoportnak **ingyen-dijul** adott

hat kihuzott sorozatszám által, u. m.

Egy osztrák 1860. évi ötöd sorozat-sorsjegy az 1876. május 1-ei nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat sorsjegy az 1876. szept. 30-ai nyereményhuzásra.
Egy finnlandi sorozat-sorsjegy az 1876. november 2-ai nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat-sorsjegy az 1876. decz. 31-ei nyereményhuzásra.
Egy osztrák 1860. ötöd-sorozat-sorsjegy az 1877. május 1-ei nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat sorsjegy az 1877. junius 30-ai nyereményhuzásra.

A nyereményeket azonnal, minden huzás után a mi pénztárunk készpénzben kifizeti, és azon kivül még a társaság felosztása után minden résztvevőnek kiszolgáltatunk egy eredeti magyar kir. dijsorsjegyet.

Kamatozás! A részjegyek kamatszelvényekkel vannak ellátva, melyek a befizetés tartama alatt pénztárunknál teljes névértékben beváltatnak.

Az utolsó előtti huzásban előreláthatólag több mint 10 sorsjegy fog kihuzatni; ha mindazonáltal kevesebb huzatnék ki, az ezen huzásra biztositott 10 sorozat-sorsjegyet a hiányzó darabok **ingyenes pótlásával** a mi **magunk költségén fogjuk kiegészitni.**

Ezen sorsjegy társaságban való részvétellel igazán a szerencsének nyujtunk kezet, mert még soha sem kinálkozott oly nagy nyerési esély, mint az 1839. évi sorsjegyek utolsó három huzásában, melyekben

25 millió 900,500 frtra

rugó nyereményeket fizetnek ki. Azonfölül a társaság még az ingyen adott hat sorozat-sorsjegyből, valamint a 20 drb magyar kir. dijsorsjegyből is remélhet nyereményt.

Az ezennel kinálkozó rendkivüli előnyöknél fogva roppant részvételt remélhetünk, azért figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy megrendeléseit minél előbb tegye meg, mivel valószinü, hogy a tulságos jelentkezés miatt nem sokára kénytelenek leszünk az aláirást berekeszteni, s ennélfogva később érkező jelentkezéseket figyelembe nem vehetnénk.

Aláirási feltételek:

Foglaló 36 frt és 38 havi részlet 12 forintjával.

Vidéki megrendelések, melyekhez a 36 frtnyi foglaló mellékelve van, a törvényesen megvizsgált részjegy haladéktalan átküldésével teljesittetnek.

35 11—12

Nyitrai és társa bankházuk,
Bécs, Wipplingerstrasse 45.
Sürgönyök czime: **Nyitrai, Bécs.**

Az összes létező sorsjegyek huzási lajstromait bérmentesen és ingyen megküldjük.

Pályázati hirdetés.

Az 1875. évi VII. t. cz. értelmében eszközölt föld adó munkálati kiigazitások kiszámitása és a változások keresztülvitele czéljából, alulirott kir. kataszteri igazgatóságnál több napdijas szándékoltatván felvétetni, — és ugyan ily nemü munkálatok szakmányos munkadij mellett is fogván megbizható egyéneknek kiosztatni: felhivatnak a vállalkozni óhajtók, hogy folyamodványaik és képesitési bizonyitványaikkal a rendes hivatali órákban, alulirott igazgatóságnál (Batthyányutcza 2156. sz.) személyesen jelentkezzenek.

Debreczenben, 1876. febr. hó 22.

Magyar kir. kataszteri igazgatóság
Debreczenben.

55 2—2

Titkos betegségek

és

bőrbajok

gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula,

a budapesti csász. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.

Lakik: Miklósntcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.

371 31—40

A debreczeni

iparegyesületi takarék- és hitel-intézet

t. cz. részvényesei a folyó évi márczius hó 12-kén délelőtti 10 órakor a városház kistanács termében megtartandó

második rendes közgyülésre

azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy mindazok, kik abban résztvenni szándékoznak, részvényeiket az alapszabályok 35-dik §-a értelmében 7 nappal a közgyülés előtt és igy legkésőbb f. évi márcz. hó 5-ig az intézet pénztáránál az azokról nyerendő téritvény mellett— mely egyszersmind belépti jegyül is szolgáland — letenni sziveskedjenek.

Tárgyak:

1. Az igazgató választmánynak a lefolyt üzletévről jelentése.
2. A mérlegnek a számvizsgálók jelentésével együttes beterjesztése.
3. A nyeremény kiosztása feletti intézkedés, s ezzel kapcsolatban az 5000 drb részvénynek 4000 darabra leszállitása felett határozat hozatal.
4. Elnök és 4 kisorsolt választmányi tag, 3 számvizsgálónak, — esetleg a módositott alapszabályok értelmében az igazgatóság és felügyelő bizottság megválasztása.

Debreczen, 1875. jan. hó 31.

Az elnökség.

39 2—2

Meghivás.

A debreczeni izr. temetkezési egylet (Chevra Kadischa) tagjai tisztelettel meghivatnak a folyó évi mártius hó 2-án d. u. 3 órakor a község termében tartandó rendkivüli közgyülésre. — Tárgy: a kidolgozott uj alapszabályok tárgyalása.

58 3—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.